

عنوان مقاله:

معناشناسی تاریخی ادبی واژه «قسوره»

محل انتشار:

مطالعات سبک شناختی قرآن کریم، دوره 5، شماره 9 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

مجتبی نوروزی - استادیار گروه علوم قرآن و تفسیر دانشگاه علوم و معارف قرآن کریم مشهد ایران

محمد مکفی رودی - دانش آموخته کارشناسی ارشد دانشکده تربیت مدرس قرآن مشهد،

خلاصه مقاله:

واژه «قسوره» از واژگان تک کاربرد قرآن است که در آیه ۵۱ سوره مدثر به کار رفته است. عالمان لغت و مفسران درباره ریشه، معنا و اصالت این واژه دیدگاه یکسانی ندارند. برخی این واژه را معرب از زبان فارسی و عده ای از زبان حبشی می دانند. این پژوهش به روش تاریخی و تحلیلی به دنبال پاسخ به این سوال است که ریشه و معنای این واژه چیست؟ در اشعار جاهلیت، قرآن و روایات این واژه به چه معنایی به کار رفته است و آیا می توان معرب بودن این واژه را از زبان فارسی یا حبشی پذیرفت؟ از بررسی تفصیلی و تحلیل منابع مختلف لغوی، اشعار جاهلیت و کتاب های معرب نویسندگان این نتیجه به دست می آید که این واژه در عربی، دارای ریشه از «قسر» بوده و از آن فعل و شبه فعل ساخته شده است؛ کاربرد این واژه در منابع کهن و اشعار جاهلیت فرضیه معرب بودن آن را از زبان فارسی و یا حبشی رد می کند. درباره معنای این واژه هم دیدگاه های مختلفی از سوی عالمان لغت و مفسران مطرح شده است که بهترین دیدگاه این است که این واژه به معنای شیر (حیوان درنده) یا شکارچیان تیرانداز می باشد.

کلمات کلیدی:

قسوره، شیر، معرب فارسی، آیه ۵۱ سوره مدثر، معناشناسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1551820>

